ရန်ကုန်ပရိုတက်စတင့်ပြန်လည်ပြုပြင်သောအသင်းတော်
Yangon Protestant Reformed Church
တနင်္ဂနွေစာစောင်၊ နံပတ် (၁၀၂)

နေ့စွဲ – ၈. ၄. ၂၀၁၂

ဗတ္တိဇံ၏အဓိပ္ပါယ်(The Meaning of Baptism)

ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာမှ ဗတ္တိဇံဆိုသောစကားလုံးအတွက် အချို့က "မြုပ်သည်/နှစ်သည်" (သို့) "မြုပ်သည်" ဆိုသောအဓိပ္ပါယ်သာရှိသည်ဟု ပြောတတ်ကြပါသည်။ ဗတ္တိဇံမည်သို့ပေးရမည် ဆိုသောမေးခွန်းထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ၊ ထိုစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုအနည်းငယ်လေ့လာခြင်းက ထိုသို့ထင်မြင်ခြင်း မမှန်ကြောင်း ပြပါလိမ့်မည်။

ထိုလေ့လာခြင်းက ဓမ္မသစ်ကျမ်းပိုဒ်အများတွင် ဗတ္တိဇံဆိုသောစကားလုံးက "နှစ်သည်/မြုပ်သည်"ဆိုသောအဓိပ္ပါယ်မရှိယုံမက၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်နှင့်ဘာသာပြန်၍မရခြင်းကို ပြောပြပါမည်။ ထို့ကြောင့်၊ ကျွန်တော်တို့တောင်းဆိုချင်သည်မှာ၊ တဖက်သတ်မဆန်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ဖက်မှပြောဆိုခြင်းကိုနားထောင်ပေးဖို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် လူတို့၏ဓလေ့ထုံးစံများကိုလိုက်နာကြသူများမဟုတ်ကြဘဲ၊ အမှန်တရားကိုဂရုထားကြသဖြင့် ဗတ္တိဇံကို နှစ်ခြင်းဖြင့်မပေးကြခြင်းဖြစ်သည်ကို နားလည်ကြပါမည်။ အောက်တွင်ဖေါ်ပြမည့်ကျမ်းပိုဒ်များတွင် ဗတ္တိဇံဆိုသည့်စကားလုံးက "နှစ်ခြင်း"ဟုအဓိပ္ပါယ်မရပါ။

မာကု ၁၀း၃၈–၃၉ "ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်သောခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကယ်စင်စစ်တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်သောခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်" ဤကျမ်းပိုဒ်က ဗတ္တိဇံဆိုသောစကားလုံးကိုသုံးပါသည်၊ သို့သော် ၄င်းကို "နှစ်ခြင်း"ဟုနားလည်လျှင်ဘာမှအဓိပ္ပါယ်ရှိတော့မည် မ ဟုတ်ပါ။ သခင်ယေရှုပြောနေသည်မှာ သူ၏ဝေဒနာခံစားခြင်းနှင့်အသေခံခြင်းကိုဖြစ်သည် (လုကာ ၁၂း၅၀ကိုလည်းကြည့်ပါ)။ ခ ရစ်တော်သည် ဝေဒနာခံစားခြင်း၊ သေခြင်းတို့၌ နစ်နေသည်ဟုပြောခြင်းသည် အဓိပ္ပါယ်မရှိပါ။

၁ကော ၁၀း၂ "ထိုအပြင် သူတို့အားလုံးသည် မောရှေထံ၌ မိုးတိမ်ထဲ၌၎င်း၊ ပင်လယ်ထဲ၌၎င်း ဗတ္တိဇံခံခဲ့ကြပါသည်၊" ဤကျမ်းပိုဒ်က အစ္စရေးများ မောရှေထံသို့ ဗတ္တိဇံခံကြခြင်းအကြောင်းကိုပြောပါသည်။ မူရင်းဂရိကျမ်းစာအတိုင်းပြောရလျှင်၊ အစ္စရေးတို့သည် မောရှေထဲသို့ မိုးတိမ်၊ ပင်လယ်အားဖြင့် ဗတ္တိဇံခံကြသည်ဟု ဖတ်ရပါမည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ကျမ်းပိုဒ်က "သူတို့သည် မောရှေထဲ၌နှစ်မြုပ်ခြင်းခံကြသည်ဟု ပြောနေခြင်းဖြစ်နိုင်ပါမည်လော? ထို့ကြောင့် ဗတ္တိဇံ ဆိုသောစကားလုံးသည် နှစ်ခြင်းမဟုတ်ပါ၊ အခြားအဓိပ္ပါယ်သာရပါသည်။

၁ကော ၁း၁၃ "ခရစ်တော်သည် ကွဲပြားနေပါသလော? ပေါလ်သည် သင်တို့အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ် အသေခံပါသလော? (သို့) သင်တို့သည် ပေါလ်၏နာမည်နှင့် ဗတ္တိဇံခံကြပါသလော?" ဤနေရာ၌ ပေါလုက ၁ကော၁၀း၂ တွင်အသုံးပြုပုံနှင့်တူညီသောစကားလုံးကိုသုံးထားပါသည်။ သခင်ယေရှုကလည်း မဿဲ ၂၈း၁၉ တွင် ထိုသို့ပြောခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နာမ၌ ဗတ္တိဇံပေးခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်၊ နှစ်ခြင်းပေးခိုင်းခြင်းမဟုတ်ပါ၊ ထို့အတူ အခြားသော နာမည်နှင့်လည်း ပေး၍မရနိုင်ပါ။

၁ကော ၁၂း၁၃ "အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဝိညာဉ်တစ်ခုတည်းဖြင့် ငါတို့အားလုံး တခုသောခန္ဓာသို့ ဗတ္တိဇံခံကြပါသည်၊ ငါတို့သည် ဂျူးဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လွတ်လပ်သူဖြစ်စေ၊ အားလုံးကို တခုတည်းသောဝိညာဉ်အား သောက်သုံးရန် ပြုထားခြင်းခံကြရပါသည်။" ကျမ်းစာက ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကိုယ်ခန္ဓာတခုတည်း၌ နစ်မြုပ်နေကြသည်ဟု ပြောနေပါသလော? ထိုသို့ပြောလျှင် အတော်အဓိပ္ပါယ်မရှိသောစကားဖြစ်နေပါမည်။ ကျမ်းပိုဒ်ကိုယ်၌ကပြောသည်မှာ နှစ်ခြင်းမဟုတ်ပါ၊သောက်သုံးခြင်းကိုပြောနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်(သို့) သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သို့ ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဆိုသော ကျမ်းပိုဒ်များကလည်း နှစ်ခြင်းကို မရည်ညွှန်းကြပါ၊ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ သွန်းလောင်းခြင်း၊ ယိုစီးခြင်း၊ (သို့) ဖြန်းခြင်းတို့ကိုသာ ရည်ညွှန်းပါသည် (တမန် ၁း၅၊ ၂း၁၇–၁၈)။ ကျွန်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်ထဲသို့ နှစ်ခြင်းမခံကြပါ။

သို့ဆိုလျှင် ဗတ္တိဇံဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း? ဗတ္တိဇံဆိုသောစကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်မှန်မှာ "နှစ်မျိုးသောအရာတို့ကို နီးနိုင်သမျှအနီးကပ်ဆုံးသို့ ဆောင်ယူခြင်းဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ဖြင့် တခုသောအရာ၏အခြေအနေသည် နောက်တခု၏အခြေအနေသို့ ပြောင်းသွားသည်"ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ဗတ္တိဇံဆိုသောစကားလုံးက ထိုဖြစ်ပျက်ခြင်း မည်သို့ဖြစ်သနည်းဆိုသည့်နည်းလမ်းကို ပြောမပြပါ၊ ဖြန်းခြင်း၊ သွန်းလောင်းခြင်း၊ နှစ်ခြင်း၊ (သို့) အခြားသောနည်းလမ်းတခုခု ဘာကိုမှပြောမပြပါ။

ထို့ကြောင့် ၁ကော ၁၀း၂ ကပြောသကဲ့သို့၊ မောရှေထံသို့ ဗတ္တိဇံခံခြင်း ဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်ကခန့်အပ်ထားသောကြားဝင်ဖြန်ဖြေသူအနေနှင့် အစ္စရေးလူတို့သည် မောရှေနှင့်ဆက်ဆံဖို့ရန် ခေါ်ဆောင်ခြင်းကိုခံကြရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ သူတို့၏အခြေအနေပြောင်းသွားပါသည်၊ ကျွန်ဘဝမှနေ၍လွတ်လပ်သူများအဖြစ်သို့ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းနှင့် ဗတ္တိဇံပေးခြင်းခံရသည်၊ သေခြင်းအောက်နစ်သွားသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ၊ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ သေခြင်းနှင့်နီးကပ်နိုင်သမျှ အနီးကပ်ဆုံးအခြေအနေသို့ဆက်ဆံခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူ၏အခြေအနေသည်ပြောင်းသွားပါသည်၊ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘုရားသခင့်ရှေ့တွင် အပြစ်ရှိသူအဖြစ်မှနေ၍၊ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်စားဖြောင့်မတ်သူဖြစ်လာပါသည်။

ရောမဩဝါဒစာ ၆း၁-၆ က ကျွန်တော်တို့သည် ခရစ်တော်၏သေခြင်းနှင့်ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းထဲသို့ ဗတ္တိဇံခံကြသည်ဟုပြောသောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုအဖြစ်အပျက်ထဲသို့ နှစ်ခြင်းခံကြခြင်းကို ပြောသည်မဟုတ်ပါ။ ပြောချင်သည်မှာ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ခရစ်တော်၏အသေခံခြင်း၊ ထမြောက်ခြင်းတို့နှင့် ဆက်သွယ်မှုရကြသည်၊ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ၏အခြေအနေများသည် ပြောင်းသွားကြပြီဖြစ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ၎င်းသည် ယုံကြည်သူတို့အတွက် ဗတ္တိဇံ၏အဓိပ္ပါယ်နှင့် တ ကယ့်အရှိတရားဖြစ်ပါသည်။

ဗတ္တိဇံပေးပုံပေးနည်းအကြောင်း(The Mode of Baptism)

ဗတ္တိဇံပေးပုံပေးနည်းကို ပြောကြသောအခါ၊ ကျွန်တော်တို့သည် မည်သူနှင့်မျှ ရန်ဖက်မဖြစ်လိုကြပါ၊ ခရစ်တော်၏အသင်းတော်ထဲကွဲပြားမှုကို မဖြစ်စေချင်ကြပါ။ ကျွန်တော်တို့၏အနက်ရှိုင်းဆုံးဆန္ဒမှာ ထိုအချက်အပေါ် ညီညွတ်သောအမြင်ရှိလာရန်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှင့်အမြင်မတူသောသူတို့အပေါ် တွင်ဖြစ်သည်။

တခါတရံ ကျွန်တော်တို့ကြားရတတ်သည်မှာ၊ ကလေးငယ်များကို ဖြန်းခြင်းနှင့်ဗတ္တိဇံပေးဖို့ ကျမ်းစာအခြေခံမရှိပါဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုကျင်သုံးမှုသည် ရှိမန်ကက်သလစ်အသင်းတော်တို့၏ကျင့်သုံးမှုကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးကြခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ပြောတတ်ကြပါသည်။ ခရစ်ယာန်စာအုပ်ဈေးကွက်တွင်၊ ကဲဗင်းဩဝါဒကို ဆန့်ကျင်သော စာအုပ်အများရှိပါသည်၊ ၎င်းတို့က အကယ်၍အသင်းတော်တခုသည် ကလေးများကိုဗတ္တိဇံပေးလျှင် ထိုအသင်းတော်သည် အခြားသောအကြောင်းအရာများတွင် မှားနေပါမည်ဟု ယူဆနေကြပါသည်။

ဗတ္တိဇံပေးပုံပေးနည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြန်းခြင်းဖြင့်ပေးခြင်းသည် ကျမ်းစာအခြေခံရှိယုံမျှမက၊ ၎င်းသည်ကျမ်းစာကထောက်ခံနေသည့် တခုတည်းသောပေးပုံပေးနည်းလည်းဖြစ်ပါသည်ဟု ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ကြပါသည်။ ထိုအမှန်တရားကို အနီးကပ်ကြည့်ကြရအောင်။

ဖြန်းခြင်းဖြင့် ဗတ္တိဇံပေးခြင်းသည် ကက်သလစ်အသင်းတော်၏ကျင့်သုံးမှုကို ဆက်လက်ခံယူခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသော စွပ်စွဲချက်ကိုကြည့်လျှင် ၎င်းသည် အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်ပြောဆိုချက် လုံးဝမဟုတ်သည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကက်သလစ်တို့ယုံကြည်သမျှကို ပရိုတက်စတင့်တို့က ပစ်ပယ်ရမည်ဆိုလျှင်၊ သုံးပါးတဆူအကြောင်းကိုလည်း လွှင့်ပစ်ရတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ကက်သလစ်အသင်းတော်၏ ကလေးငယ်များအားဗတ္တိဇံပေးခြင်းပုံစံတွင် "ဗတ္တိဇံပေးသူက ကလေးငယ်ကိုရေ၌ နှစ်ခြင်းပေးရမည် (သို့) ရေဖြင့်သွန်းလောင်းရမည်"ဟု ရေးထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကက်သလစ်များလည်း နှစ်ခြင်းပေးကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဖြန်းခြင်းသည် ကက်သလစ်ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းသည် အတော်နားမလည်သူတို့၏ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၍ ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါမည်။

ဖြန်းခြင်း (သို့) သွန်းလောင်းခြင်းသည် ကျမ်းစာအခြေခံသောကျင့်သုံးမှုဖြစ်သည်။ သက်သေအများရှိသည်၊မှားကိုမမှားနိုင်။ ကျွန်တော်တို့ အောက်ပါအချက်များကို ညွှန်ပြချင်ပါသည်။

ဓမ္မဟောင်းကာလမှ ဝတ်ပြုခြင်းဆိုင်ရာများအားလုံးကို ဖြန်းခြင်း (သို့) သွန်းလောင်းခြင်းဖြင့်သာ ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် စစ်မှန်သောဗတ္တိဇံဖြစ်ကြကြောင်း ဟေဗြဲဩဝါဒစာ ၉း၁၀ အရရှင်းနေသည်။ ၎င်းကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာတွင် ဗတ္တိဇံဟု သုံးထားပါသည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဖြင့် ဗတ္တိဇံပေးခြင်း၊ ၎င်းကို ရေဖြင့်ပေးသောဗတ္တိဇံက ပုံဆောင်သည်၊ ကျမ်းစာတွင် ထိုအကြောင်းကို အမြဲတမ်း ဖြန်းခြင်းဖြင့်သာ ဖေါ်ပြသည် (ယောရှာ ၅၂း၁၅၊ ဟေဗြဲ ၁၀း၂၂၊ ၁၂း၂၄၊ ၁ပေ ၁း၂)။

ဓမ္မဟောင်းကာလမှ ဗတ္တိဇံကို နိမိတ်ပုံပြသည့် ကြီးမြတ်သောပုံဆောင်ခြင်းများအားလုံးသည် နှစ်ခြင်းမဟုတ်ကြပါ၊ ၎င်းတို့ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဗတ္တိဇံဟုခေါ်ထားပါသည် (၁ကော ၁၀း၂၊ ၁ပေ ၃း၂၀-၂၁)။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ဗတ္တိဇံအကြောင်းကို နိမိတ်ပုံပြသနေခြင်းခေတ်က နှစ်ခြင်းခံသူတို့တော့ရှိကြပါသည်၊ ၎င်းတို့မှာ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏စစ်တပ်ကြီးဖြစ်သည်၊ နောလေက်ထက်က ရေလွှမ်းမိုးစဉ် ဆိုးညစ်သောကမ္ဘာကြီးလည်း နှစ်ခြင်းခံကြပါသည်။ ထို့အတူ၊ ဆိုးယုတ်သူများလည်း ငရဲမီးအိုင်ကြီးတွင် နှစ်ခြင်းခံကြဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ခြင်းခံခြင်းသည် တရားစီရင်ခံရခြင်း၏နိမိတ်ပုံသာဖြစ်ပါသည်၊ ကယ်တင်ခြင်းရခြင်း ၏နိမိတ်ပုံတော့ မဟုတ်ပါဟု ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ကြပါသည်။

အီသီယိုပီးယန်းအမတ်နှင့်သခင်ယေရှုတို့၏ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာအကြောင်း

(The Baptism of the Ethiopian Eunuch and of Jesus)

ဗတ္တိဇံပေးပုံပေးနည်းအကြောင်းကို ဆက်လက်လေ့လာကြသည့်အနေနှင့်၊ အီသီယိုပီးယန်းအမတ်၏ဗတ္တိဇံခံခြင်း(တမန် ၈) နှင့် သခင်ယေရှု၏ဗတ္တိဇံခံခြင်း(မဿဲ ၃၊ မာကု ၁) တို့ကို ဆက်လေ့လာပါမည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုကို နှစ်ခြင်းအားဖြင့်ဗတ္တိဇံပေးခြင်းအား အရှင်းလင်းဆုံးပြောပြနေချက်များဟု အတော်များများကယူဆနေကြပါသည်။

အမတ်၏ဗတ္တိဇံ၊ "ရေသို့ဆင်းသွားသည်၊" ထို့နောက် "ရေမှပြန်တက်လာသည်"ဆိုသောစကားစုများကိုကြည့်လျှက်၊ အမတ်မင်းသည် နှစ်ခြင်းခံရမည်ဟု ယူဆကြပါသည် (တမန် ၈း၃၈-၃၉)။ ထိုအယူအဆတွင် ပြဿနာ နှစ်မျိုးရှိသည်။

ပြဿနာတခုမှာ အသုံးပြုသောဝိဘတ်ဖြစ်ပါသည် – "သို့"(into)ဆိုသောစကားလုံးနှင့် "မှ"(သကအ သ်)ဆိုသောစကားလုံးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က နှစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု လုံးဝမပြောပြကြပါ။ အမှန်ပြောရလျှင် ထိုစကားလုံးတို့က ဗတ္တိဇံပြုခြင်းကို မပြောပြကြပါ၊ ဗတ္တိဇံပြုခါနီးချိန်နှင့်ပြုပြီးချိန်တို့ကိုသာ ဖေါ်ပြကြပါသည်။ တမန်တော် (၈)တွင် ထိုစကားလုံးတို့က အမတ်မင်းနှင့်ဖိလစ် နှစ်ဦးစလုံးအတွက်သုံးထားခြင်းဖြစ်သဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံသည်နှစ်ခြင်းဟုပြော၍မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထိုသို့ပြောလျှင် အမတ်မင်းသာမက၊ ဖိလစ်ပါ နှစ်ခြင်းခံသလိုဖြစ်သွားပါမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဖိလစ်သည်လည်း ရေသို့ဆင်းသွား၍၊ ရေမှပြန်တက်လာသည်ဟု ပြောထားသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထို ဝိဘတ်နှစ်လုံးက နှစ်ဦးစလုံးသို့ သဒ္ဒါသဘောအရသက်ဆိုင်နေ၍၊ နှစ်ဦးစလုံးဆင်း၍ တဦးက တဦးကို နှစ်ခြင်းဖြင့် ဗတ္တိဇံပေးကာ နှစ်ဦးအတူပြန်တက်လာကြသည်ဆိုသည်မျိုး ပြော၍မရပါ။ (မြန်မာသဒ္ဒါအတွက်တော့ ရနိုင်ပါသည်၊ ထိုသို့ပင် ယုဒသန်ဘာသာပြန်တွင်တွေ့နိုင်ပါသည်၊ သို့သော် ဂရိသဒ္ဒါအရ မဖြစ်နိုင်ပါ၊ နှစ်စလုံး တူညီသောအပြုအမူကိုပြုမူသည့်အခါတွင်သာ ထိုသို့ တူညီသောဝိဘတ်ကိုအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဘာသာပြန်သူ)

အဆုံးတွင် သခင်ယေရှု၏ဗတ္တိဇံကိုကြည့်ပါမည်။ ကျမ်းစာအရကြည့်လျှင် သခင်ယေရှုသည် မည်သည့်အခါတွင်မှ နှစ်ခြင်းမခံခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် မဿဲ ၃၊ မာကု ၁ တို့တွင်ပြောပြသော သခင်ယေရှု၏ဗတ္တိဇံခံခြင်းအချက်အလက်များကို ကြည့်ကြပါမည်။

မာကု ၁ တွင်သုံးသောဂရိစကားလုံးသည် တမန် ၈ တွင်သုံးသည်နှင့်အတူတူဖြစ်သည်။ မဿဲ ၃း၁၆ တွင် ခြားနားသောဝိဘတ်ကိုသုံးပါသည်။ ဂရိဘာသာဖြင့် "အားပို"ခေါ်သော ဝိဘတ်ကိုသုံးရာ၊ ၎င်းကို ကျမ်းစာတွင် "မှ"ဟူ၍ ၃၇၂ ကြိမ် ဘာသာပြန်သည်၊ "မှ–––ထွက်"ဟူ၍ ၂၇ ကြိမ် ဘာသာပြန်ပါသည်။

ထို့အပြင် သခင်ယေရှု၏ဗတ္တိဇံအတွက် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်အချက်အလက်များရှိပါသေးသည်။ သူသည် အသက်(၃၀) ပြည့်ချိန်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တဦး၏ ရေဖြင့်ဗတ္တိဇံပေးခြင်းကို ခံယူကြောင်း မေ့နေ၍မဖြစ်ပါ။ သူ့အား ဗတ္တိဇံပေးသော ယောဟန် ၏ဖခင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တဦးဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် သူ၏သားယောဟန်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည် (လုကာ ၁း၂၃၊ လု ကာ ၁း၅၊ ၁၃)။ ဗတ္တိဇံခံချိန်တွင် သခင်ယေရှုက "အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုအခွင့်ပေးပမှ"ဟု ပြောခဲ့ ပါသည် (မဿဲ ၃း၁၅)။(မူရင်းမှဘာသာပြန်ရလျှင်၊ "ငါတို့တွေ၊ အားလုံးသောဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို ပြည့်စုံစေရမည်")

သခင်ယေရှုက ဗတ္တိဇံခံခြင်းဖြင့် "အားလုံးသောဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို ပြည့်စုံစေသည်"ဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်ပညတ်ဥပဒေသကတောင်းဆိုသည်ကို ပြည့်စုံအောင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့် ပညတ်နည်း? ယဇ်ပုရောဟိတ်တဦးကို ခန့်အပ်ခြင်းဥပဒေသဖြစ်ပါသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တဦးသည် အသက်(၃၀)ပြည့်မှ တရားဝင်ခန့်အပ်ခြင်းခံရပါသည် (တောလည်ရာ ၄း၃၊ ၄၇)။ ထိုအချိန်တွင် သူ့ကို အခြားယဇ်ပုရောဟိတ်တပါးက ခန့်အပ်မှုကိုပြုပေးရသည် (ထွက် ၂၉း၉၊ တောလည် ၂၅း၃၁)။ ထိုခန့်အပ်မှုကို ရေဖြင့်ဖြန်းခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်ရသည် (တောလည် ၈း၆–၇)။

ထို့ကြောင့်၊ ထိုပညတ်၏တောင်းဆိုချက်ကို ပြည့်စုံစေသည့်အနေနှင့် ခရစ်တော်သည် အခြားနည်းဖြင့် ဗတ္တိဇံယူ၍မရပါ၊ ဖြန်းခြင်းဖြင့်သာ ဗတ္တိဇံယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သူသည် ပညတ်ကိုပြည့်စုံစေရာမရောက်ဘဲ၊ ဖျက်စီးပစ်သူသာဖြစ်လာပါမည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ဗတ္တိဇံက နှစ်ခြင်းဖြင့်ဗတ္တိဇံပေးရမည်ဆိုခြင်းကို မထောက်ခံယုံသာမကပါ၊ အတိအကျကို ဆန့်ကျင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့မယုံသူများ ဤအချက်များကိုသေချာစွာစဉ်းစားကြရန် တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

(Doctrine According to Godliness, Rev. Ronald Hanko၏စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ပါသည်)

+++++++++++++++++++++++++++++++++++++

သုတ္တံ ၄း၁–၂၇ (ကျိန်းဘုရင်မူ)

၁ – ကလေးတို့ ဖခင်၏သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်ကြလော့၊ နားလည်ခြင်းကိုသိရန် ဂရုစိုက်ကြလော့။

၂ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါ့ထံ၌ ကောင်းသောဩဝါဒရှိသည်၊ ငါ၏ဥပဒေသကို သင်တို့ မစွန့်ကြနှင့်။

၃ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် ငါ့ဖခင်၏သားဖြစ်ခဲ့ပါသည်၊ ငါ့မိခင်ရှေ့တွင် နူးညံ့သော၊ တဦးတည်းသာ ချစ်ရသောသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

၄ – သူက ငါ့ကိုသင်ပေးခဲ့သလို၊ ပြောခဲ့သည်မှာ၊ သင်၏နှလုံးက ငါ့စကားများကို ထိန်းသိမ်းထားပါစေ၊ ငါ၏ပညတ်တော်များကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလျှက် အသက်ရှင်ပါ။

၅ – ဉာဏ်ပညာကို ရယူပါ၊ နားလည်ခြင်းကို ရယူပါ၊ ၎င်းကို မမေ့နှင့်၊ ငါ့နှုတ်မှထွက်သောစကားတို့ကို မငြင်းပယ်နှင့်။

၆ – ထိုစကားတို့ကို မစွန့်ပစ်နှင့်၊ ထိုအခါ သူတို့က သင့်ကို စောင့်ထိန်းကြမည်၊ ၎င်းတို့ကို ချစ်ပါ၊ ထိုအခါ သူတို့က သင့်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကြလိမ့်မည်။

၇ – ဉာဏ်ပညာသည် အဓိကကျသောအရာဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်ပညာကိုရယူပါ၊ သင်၏ရနိုင်ခြင်းအားလုံးတို့ဖြင့် နားလည်ခြင်းကို ရယူပါ။

၈ – သူ့ကို ချီးမြှောက်ပါ၊ ထိုအခါ သူက သင့်ကို မြှင့်တင်မည်ဖြစ်သည်၊ ညာဉ်ပညာကို သင်ပွေ့ဖက်လျှင် သင့်ကို ဂုဏ်ပြုခံရခြင်းသို့ ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။

၉ – သူက သင့်ဦးခေါင်းကို ကျက်သရေရှိခြင်းဆီ ပေးလိမ့်မည်၊ သင့်ထံသို့ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိခြင်းသရဖူကို ပေးပို့လိမ့်မည်။

၁၀ – အိုး ငါ့သား၊ နားထောင်လော့၊ ငါ့ပြောစကားတို့ကို လက်ခံလော့၊ ထိုအခါ သင့်အသက်၏နှစ်တို့သည် များပြားကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။
၁၁ – ငါသည် သင့်ကို ပညာရှိခြင်းလမ်းကို သင်ပေးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
၁၂ – သင်သွားသောအခါ၊ သင့်ခြေလှမ်းတို့သည် ကျပ်တည်းမှုမဖြစ်ဘဲနေလိမ့်မည်၊ သင်ပြေးသောအခါ၊ သင်သည် ခလုတ်မတိုက်ဘဲနေမည်။
၁၃ – သွန်သင်ခြင်းကို အခိုင်အမာဆွဲကိုင်လော့၊ သူ့ကို ထွက်မသွားစေနှင့်၊ သေချာထိန်းထားလော့၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည် သင်၏အသက်ဖြစ်သည်။
၁၄ – ဆိုးယုတ်သူတို့၏လမ်းသို့ မဝင်နှင့်၊ လူဆိုးတို့၏လမ်းသို့ ဝင်မသွားနှင့်။
၁၅ – ၎င်းကို ရှောင်လော့၊ ဖြတ်သန်းမသွားနှင့်၊ လှည့်ရှောင်လော့၊ ကျော်သွားလော့။
၁၆ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် တစုံတဦးကို ဒုက္ခမပေးရလျှင် အိပ်မပျော်ကြ၊ တစုံတဦးကို ချော်လဲသွားအောင် မလုပ်လျှင် အိပ်ပျော်ခြင်းသည် သူတို့ထံမှ ယူထားသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။
၁၇ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် ဆိုးယုတ်ခြင်းအစာကိုသာ စားတတ်ကြသည်၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းဝိုင်ကိုသာ သောက်တတ်ကြသည်။
၁၈ – သို့သော် ဖြောင့်မတ်သူ၏လမ်းသည် တောက်ပသောအလင်းကဲ့သို့ဖြစ်သည်၊ ပြည့်စုံသောနေ့ရက်သို့ ပို၍ပို၍ တောက်ပလင်းလက်လျှက်ရှိသည်။
၁၉ – ဆိုးယုတ်သူ၏လမ်းသည် မှောက်မိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ခလုတ်တိုက်လဲကြမည်ကို မသိကြ။
၂၀ – ငါ့သား၊ ငါ၏စကားလုံးတို့ကို ဂရုစိုက်လော့၊ ငါ့ပြောစကားတို့သို့ သင်၏နားကို တိမ်းညွတ်စေလော့။
၂၁ – ၎င်းတို့ကို သင်၏မျက်လုံးတို့မှ ခွာမသွားစေနှင့်၊ သင်၏နှလုံးသားအလယ်၌ ၎င်းတို့ကို စောင့်ထိန်းလော့။
၂၂ – အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် သူတို့အားရှာတွေ့သောသူတို့အတွက် အသက်ဖြစ်ကြသည်၊ ထို့အပြင် သူတို့အသွေးအသားအတွက် ကျန်းမာခြင်းလည်းဖြစ်ကြသည်။
၂၃ – သင်၏နှလုံးသားကို လုံ့လဝီရိယဖြင့် စောင့်ထိန်းလော့၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းမှနေ၍ အသက်အတွက်အရေးကြီးသည်များထွက်လာကြသည်။
၂၄ – ကွေးကောက်သောပါးစပ်ကို သင့်ထံမှ အဝေးသို့ဖယ်ပစ်လော့၊ လွဲမှားသောနှုတ်ခမ်းတို့ကို သင့်ထံမှ အဝေးသို့ဖယ်ထားလော့။
၂၅ – သင်၏မျက်လုံးတို့သည် တည့်တည့်ကြည့်ပါစေ၊ သင်၏မျက်ခမ်းတို့သည်လည်း သင့်ရှေ့သို့ တည့်တည့်ကြည့်ကြပါစေ။
၂၆ – သင့်ခြေ၏လမ်းကို ဆင်ခြင်လော့၊ သင်၏လမ်းခရီးအလုံးတို့သည် အခြေခိုင်မာကြပါစေ။
၂၇ – ညာဖက်သို့၎င်း၊ ဘယ်ဖက်သို့၎င်း လှည့်မသွားနှင့်၊ သင်၏ခြေကို ဆိုးညစ်ခြင်းမှနေ၍ ရှုတ်သိမ်းလော့။

×××××××××××××××××××××××

ဂလာတိ ၄း၁–၃၁ (ကျိန်းဘုရင်မူ)
၁ – ယခုတွင် ငါပြောမည်၊ အမွေခံသည်၊ ငယ်စဉ်ကာလတလျှောက်လုံး၊ အားလုံး၏သခင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အစေခံတဦးနှင့် ဘာမျှမခြားပါ၊
၂ – သို့သော် သူသည် နည်းပြဆရာတို့နှင့်အုပ်ချုပ်သူတို့အောက်တွင် နေထိုင်ရပါသည်၊ ဖခင်က ခန့်အပ်သောအချိန်အထိဖြစ်သည်။
၃ – ငါတို့လည်း ထိုသို့ဖြစ်ကြပါသည်၊ ငါတို့ ငယ်စဉ်ကာလတွင်၊ ကမ္ဘာကြီး၏အခြေခံသဘောတရားများအောက်တွင် ကျွန်ဖြစ်နေခဲ့ကြရသည်။
၄ – သို့သော် အချိန်ပြည့်စုံခြင်း ရောက်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏သားတော်ကို စေလွှတ်ပါသည်၊ မိန်းမဖြင့်ဖွားသောသား၊ ပညတ်တော်အောက်၌ဖွားသောသားဖြစ်ပါသည်။
၅ – ပညတ်များအောက်၌ရှိနေကြသူများကို ကယ်တင်ရန်ဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ဖြင့် ငါတို့သည် သားများအဖြစ်မွေးစားခံရခြင်းကို လက်ခံရရှိကြရန်ဖြစ်သည်။
၆ – ထို့အပြင် သင်တို့သည် သားများဖြစ်ကြသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့နှလုံးသားများထဲသို့ စေလွှတ်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့က အဗ္ဗ၊ အဖဟု ခေါ်နိုင်ကြသည်။
၇ – ထို့အတွက်ကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်မဟုတ်ကြတော့ပါ၊ သို့သော် သား ဖြစ်ကြသည်၊ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်ကြပါသည်။
၈ – သို့သော်လည်း သင်တို့ ဘုရားသခင်ကိုမသိကြချိန်က၊ သဘာဝအားဖြင့် ဘုရားမဟုတ်သောအရာများကို အမှုဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။

၉ – သို့သော် ယခု၊ သင်တို့ ဘုရားသခင်ကိုသိကြသောအခါ၊ (သို့) ဘုရားသခင်ကသင်တို့ကို သိသောအခါဟုပြောလျှင်ပို၍မှန်မည်၊ သင်တို့သည် မည်သို့လျှင် အားနည်းသော၊ ဆင်းရဲသောအခြေခံသဘောတရားများသို့ ပြန်လှည့်ကြပြန်ပါသနည်း? သင်တို့သည် မည်ကဲ့သို့ နောက်တဖန် ကျွန်ခံချင်ကြပြန်သနည်း?

၁၀ – သင်တို့သည် နေ့များ၊ လများ၊ အချိန်များ၊ နှစ်များကို စောင့်ထိန်းနေကြပြန်သည်။

၁၁ – ငါ သင်တို့ထံ လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှသည် အချည်းနှီးမဲ့ဖြစ်တော့မည်ကို စိုးရိမ်နေပါသည်။

၁၂ – ညီအကိုတို့၊ ငါကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါဟု သင်တို့ကို တိုက်တွန်းပါသည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ သင်တို့က ငါ့ကို မည်သို့မျှ မနစ်နာစေကြပါ။

၁၃ – အစတွင် ငါသည် သင်တို့ထံ ဧဝံဂေလိဟောခဲ့သည့်အခါ အသွေးအသားဖြင့် မည်မျှ နာကျင်စွာခံခဲ့ရကြောင်း သင်တို့သိကြပါသည်။

၁၄ – ထို့အပြင် ငါ၏အသွေးအသားထဲ၌ရှိသော စုံစမ်းနှောက်ယှက်ခြင်းကို သင်တို့သည် အထင်မသေးခဲ့ကြပါ၊ ငြင်းလည်း မငြင်းပယ်ခဲ့ကြပါ၊ သို့သော် ငါ့ကို ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်အဖြစ် လက်ခံခဲ့ကြပါသည်၊ ခရစ်တော်ယေရှုကဲ့သို့ပင် ထင်ကြပါသည်။

၁၅ – ထို သင်တို့ပြောခဲ့သော ကောင်းချီးခံရခြင်းများ မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ကုန်သနည်း? အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သင်တို့သည် ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုလျှင် ငါ့ကိုပေးဖို့ရန် သင်တို့၏မျက်လုံးများကိုပင် ထုတ်ချင်ကြသည်ကို ငါမှတ်မိပါသေးသည်။

၁၆ – ငါ သင်တို့ကို အမှန်တရားပြောပြသဖြင့် သင်တို့၏ရန်သူ ဖြစ်သွားပြီလော?

၁၇ – သူတို့သည် သင်တို့ကို ပြင်းထန်စွာ သဘောကျကြသည်၊ သို့သော် မှန်ကန်စွာဖြင့်မဟုတ်ပါ၊ ထိုသို့ဖြင့် သင်တို့က သူတို့ကို သဘောကျလာရန်သာဖြစ်သည်။

၁၈ – သို့သော် ၊ ငါ သင်တို့ထံ၌ ရှိစဉ်အခါတွင်သာ မဟုတ်ပါ၊ ကောင်းမြတ်သောအရာအတွက် ပြင်းထန်စွာသဘောကျခြင်းသည် အမြဲတမ်းကောင်းပါသည်။

၁၉ – ငါ၏ သားငယ်သမီးငယ်တို့၊ သင်တို့အထဲ၌ခရစ်တော်သည် ပုံစံကျရှိသည်တိုင်အောင် သင်တို့အတွက် ငါသည် သားဖွားခြင်းဝေဒနာကို ခံစားရသကဲ့သို့ ပြန်လည်ခံစားနေရပါသည်။

၂၀ – ယခုတွင် ငါ သင်တို့ထံတွင် ရှိချင်လှသည်၊ ငါ့အသံကို ပြောင်းရန်ဖြစ်သည်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် သင်တို့ကို သံသ ယဖြစ်လျှက် ရပ်နေရပါသည်။

၂၁ – သင်တို့ ငါ့ကိုပြောပြကြပါ၊ သင်တို့ ပညတ်တော်အောက် ပြန်နေချင်ကြသည့်အခါ၊ ပညတ်တော်က ဘာပြောသည်ကို သင်တို့ မကြားဘူး၍လော?

၂၂ – ဤသို့ရေးထားပါသည်၊ “အေဗရာဟမ်ထံတွင် သားနှစ်ဦးရှိသည်၊ တဦးသည် ကျွန်မမှမွေးလာသူဖြစ်သည်၊ နောက်တဦးမှာ လွတ်လပ်သောအမျိုးသမီးမှမွေးလာသူဖြစ်သည်။”

၂၃ – သို့သော် ကျွန်မမှမွေးလာသူသည် အသွေးအသားအားဖြင့် မွေးလာသူဖြစ်သည်၊ သို့သော် လွတ်လပ်သောအမျိုးသမီးမှမွေးသောသူသည် ကတိတော်ဖြင့်မွေးလာသူဖြစ်သည်။

၂၄ – ထိုအရာတို့သည် ပုံခိုင်းရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့က ပဋိညာဉ်နှစ်မျိုးကို ပုံဆောင်သည်၊ တခုသည် ဆိုင်းနိုင်းတောင်ဖြစ်သည်၊ ကျွန်ခံရခြင်းသို့ မွေးဖွားပေးသည်၊ သူ့ကို ဟာဂါဟုခေါ် သည်။

၂၅ ထို ဟာဂါသည်၊ အာရေဗီးယားဒေသရှိ၊ ဆိုင်းနိုင်းတောင်ဖြစ်သည်၊ မိမိသားသမီးများကို ကျွန်ဘဝသို့ရောက်စေသည်၊ ယခုရှိနေသော ဂျေရုဆလင်တောင်နှင့်အလားတူဖြစ်သည်။

၂၆ – သို့သော် အထက်မှလာသော ဂျေရုဆလင်သည် လွတ်လပ်သည်၊ ငါတို့အားလုံး၏မိခင်ဖြစ်သည်။

၂၇ – “ဝမ်းမြောက်လော့၊ အသင် မြုံသောအမျိုးသမီး၊ ကလေးအားနို့မတိုက်ဘူးသူအမျိုးသမီး၊ ကလေးမွေးခြင်းဝေဒနာကို မခံဘူးသော သင်၊ ပေါက်ကွဲသံနှင့်အော်ဟစ်လော့၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပစ်ထားခြင်းခံရသောသူသည် လင်ရှိသောအမျိုးသမီးထက် ကလေးများစွာကိုရရှိပြီဖြစ်သည်၊”ဟုရေးထားပါသည်။

၂၈ – ညီအကိုတို့၊ ငါတို့သည် အိုင်းဇက်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်၊ ကတိတော်ဖြင့်မွေးသော သားသမီးများဖြစ်ကြပါသည်။

၂၉ – သို့သော် ထိုအချိန် အသွေးအသား၌မွေးဖွားလာသူက ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်မွေးဖွားလာသူကို ညှင်းဆဲခဲ့သကဲ့သို့၊ ယနေ့တွင်လည်း ဖြစ်နေပါသည်။

၃၀ – မည်သို့ဖြစ်ပါစေ ကျမ်းစာက ဘာပြောခဲ့ပါသနည်း? ကျွန်မနှင့်သူ့သားကို နှင်ထုတ်လိုက်ပါ၊ ကျွန်မ၏သားသည် လွတ်လပ်သောအမျိုးသမီး၏သားနှင့်အတူတူ အမွေမခံရဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

၃၁ – ညီအကိုတို့၊ ထိုကဲ့သို့ပင် ငါတို့သည် ကျွန်မ၏ သားသမီးများမဟုတ်ကြပါ၊ လွတ်လပ်သူ၏သားသမီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

++++++++++++++++++++++++++

ခင်ဘုရား၏နေ့ (၅)

၁၂။ သို့ဆိုလျှင် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်သော တရားစီရင်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုဘဝနှင့်ဆိုင်သော၊ ထာဝရနှင့်ဆိုင်သော ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုဒဏ်ခတ်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်လျှက်၊ မျက်နှာသာပေး ခြင်းကို ပြန်ခံရရန် နည်းလမ်း

ရှိနိုင်ပါမည်လော?

ထိုသို့ဖြစ်ရန် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအား ကျေနပ်စေရမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအပြည့်အစုံ ကျေနပ်စေမှုကို မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့် (သို့) တစုံတဦးအားဖြင့် ပြုလုပ်ရပါမည်။ (ထွက် ၂၀း၅၊ တရား ၂၄း၁၆၊ ၂ကော ၅း၁၄–၁၅)

၁၃။ ထိုကျေနပ်စေမှုကို ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် မိမိတို့ဘာသာ လုပ်နိုင်ကြပါသလား?

လုံးဝမတတ်နိုင်ပါ။ ထိုမှဆန့်ကျင်စွာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏အကြွေးများကို ပို၍များပြားလာစေကြပါသည်။ (ယောဘ ၉း၂–၃၊၁၅း၁၄–၁၆၊ မဿဲ ၆း၁၂၊ ဟေရှာ ၆၄း၆)

၁၄။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကျေနပ်စေခြင်းကို လုပ်နိုင်သည့် သာမန်သတ္တဝါတစုံတဦးကို တနေရာရာတွင် တွေ့နိုင်ပါမည်လော?

မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ပထမအနေနှင့် လူသားကျူးလွန်သော အပြစ်အတွက် ဘုရားသခင်က မည်သည့်သတ္တဝါ တစုံတဦးကိုမျှ အပြစ်ပေးမည် မဟုတ်ပါ။ ထို့အပြင် မည်သို့သော သာမန်သတ္တဝါကမှ အပြစ်ကိုဆန့်ကျင်သော ဘုရားသခင်၏ထာဝရအမျက်တော်ဝန်ထုပ်ကို ခံနိုင်စွမ်းမရှိပါ။ ထို့အတူ အခြားသူကိုလည်း ထိုအထဲမှ မကယ်လွှတ်နိုင်ပါ။
(ယေဇ ၁၈း၂၀၊ ဗျာ ၅း၃၊ ဆာလံ ၄၉း ၈–၉)

၁၅။ မည်သို့သော ဖြန်ဖြေပေးသူနှင့်ကယ်လွှတ်သူကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေရမည်နည်း?

လူသားစစ်စစ်၊ ပြည့်စုံစွာဖြောင့်မတ်သူ၊ သို့သော် ဖန်ဆင်းခံသတ္တဝါအားလုံးထက် ပို၍တန်ခိုးကြီးသူ၊ ထို့အပြင် ဘုရားစင်စစ်လည်းဖြစ်သူကို ရှာရပါမည်။ (၁ကော ၁၅း၂၁၊ ရော ၈း၃၊ ၉း၅၊ ဟေရှာ ၇း၁၄)

××

ခရစ်ယာန်တို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားတည်ဆောက်ပုံ

ခရစ်ယာန်အများစုကတော့ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးလို့ လွယ်လွယ်လေးအဖြေပေးမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ထော်လော်ကန့်လန့် ခရစ်ယာန်တစုက ဆန့်ကျင်နေပါတယ်။ အဲဒီထော်လော်ကန့်လန့်တစုကတော့ ဒစ်စပင်ဆေးရှင်းဩဝါဒကိုသွန်သင်ကြတဲ့ ဧဝံဂေလိအဖွဲ့တွေဖြစ်တယ်။ သူတို့က ပညတ်တော်ဆယ်ပါးဟာ ဂျူးတွေအတွက်တဲ့၊ ခရစ်ယာန်တွေက ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာအတိုင်းဘဲနေရမှာ တဲ့။ ပြဿနာက ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွေကလည်း ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ဆက်သင်နေလို့ပါဘဲ။

အဲဒီအုပ်စုတွေက ခရစ်တော်ဟာလည်း ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်တယ်လို့ပြောကြပါတယ်။ ဒါဟာ သမိုင်းကိုနားမလည်လို့ “အ”နေကြတာဖြစ်တယ်။ ခရစ်တော် ကမ္ဘာပေါ်အသက်ရှင်ခဲ့စဉ် ဆန့်ကျင်ခဲ့တဲ့ပညတ်တော်တွေဟာ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး မဟုတ်ပါဘူး။ ဂျူးဘာသာရေးဆရာတွေရဲ့ကျမ်းတွေထဲမှာ ကြိုက်သလို လျှောက်ပညတ်ထားတဲ့ လူလုပ်တဲ့ပညတ်တော်တွေကိုပြောတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီကျမ်းတွေကို “တာလ်မွတ်”လို့ခေါ်ကြပါတယ်။ အစ္စရေးလူတွေ၊ ဘေဘီလိုးနီးယန်းအင်ပါယာ ကို ကျွန်ဘဝအဖြစ် နှစ်(၇၀)သွားခံရစဉ်မှာ(ဘီစီ ၅၀၀ ခန့်) ရေးတဲ့ကျမ်းတွေဖြစ်တယ်။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို သခင်ခရစ်တော် က ဘယ်တော့မှ မဆန့်ကျင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူကိုယ်တိုင်ပေးထားတဲ့ပညတ်တွေဖြစ်လို့ဘဲ။

ဒီဒစ်စပင်ဆေးရှင်းဝါဒီတွေက ဂျူးတွေကို သိပ်ထောက်ထံကြတယ်။ ဂျူးတွေဟာ ဘုရားသခင့်လူမျိုးတဲ့၊ ဒါပေမဲ့လက်တွေ့မှာ ဂျူးတွေဟာ ဂျူးဘာသာကိုဘဲကိုးကွယ်တာဖြစ်တယ်။ ခရစ်ယာန်ဘုရားကို မကိုးကွယ်ကြပါဘူး။ ဥပမာ သူတို့က သုံးပါးတဆူဘုရားသခင်ကို မကိုးကွယ်ဘူး။ သခင်ယေရှုကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် လက်မခံကြပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဒီနေ့ဂျူးတွေဟာ သေရင် တခြားမယုံကြည်သူတွေလိုဘဲ သေကြတာဖြစ်တယ်။ ဘာမှ အရေးမကြီးကြပါဘူး။ ဒီလောက်ဆို ဂျူးကိစ္စတော်လောက်ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အဓိကကိစ္စဆက်ပြောကြရအောင်။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါး၏နေရာ

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းခံရသောလူသားအားလုံးရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားစံနှုန်းအဖြစ်ပေးပါတယ်။ မယုံကြည်သူတွေလည်းပါပါတယ်။ ဒါကို ရောမဩဝါဒစာကနေ ပြောပြပါတယ်။ ဆရာယုဒသန်ရဲ့ မြန်မာကျမ်းစာဘာသာပြန်မှ သိပ်မရှင်းပေးမဲ့၊ မူရင်းကနေဆိုရင် ရှင်းနေပါတယ်။ ရောမ ၂း၁၅ ကိုပြောနေတာဖြစ်တယ်။ ယုဒသန် မူမှာ “ကိုယ်ကိုယ်ကိုသြဘာသောစိတ္တသလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ အချင်းချင်းဆေးဖူးဖေးဖူးဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်ခြင်း၊ လွတ်ခြင်းကျနေသဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့စိတ္တသလုံးထဲ၌ ရေးထားသော တရား၏အကျိုးကို ထင်ရှားစေကြ၏”လို့ပြောပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ယုဒသန်က ပညတ်တော်လို့ဘာသာမပြန်ဘဲ “တရား”လို့ဘဲ ဘာသာပြန်လို့ မြန်မာကျမ်းစာဖတ်ရသူတွေအနေနဲ့ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ဘုရားသခင်က လူသားအားလုံးတွက်ပေးထားတာလို့ မမြင်နိုင်ကြတော့ပါဘူး။ ဒါကို မူရင်းမှာ “Which shew the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and *their* thoughts the mean while accusing or else excusing one another;”လို့တွေ့ရပါမယ်။ ဘာသာ ပြန်ရင် “ထိုအချက်က သူတို့နှလုံးသားများထဲတွင်ရေးထားသော ပညတ်တော်၏အလုပ်များကို ပြနေပါသည်၊ သူတို့၏ ဩတ္တပ္ပစိတ် များကလည်း သက်သေခံနေပါသည်၊ ထို့အပြင် ယှဉ်ချိန်တွင် သူတို့၏အတွေးအခေါ်များဖြင့် တဦးကိုတဦး၊ စွပ်စွဲကြလျှက် (သို့) ခွင့် လွှတ်ကြသည့်အခါ၊”လို့တွေ့ရပါမယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူအားလုံး

ဘုရားသခင့်ပညတ်တော်တွေကိုသိကြပါတယ်။ ဘုရားသခင်က တဦးချင်းစီကို ဖန်ဆင်းကထဲက ဝိညာဉ်တွေထဲမှာ ရေးသားပေးပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ကြီးလာကြတဲ့အခါမှာ မယုံကြတော့တာက တော့ အပြစ်ရဲ့ရလဒ်ပေါ့။

ဒါ့ကြောင့် ဘယ်လူမျိုးရဲ့ထုံးစံကမှ သူ့မယား ကြာခိုတာ သဘောမတူပါဘူး။ လူသတ်ခြင်းကို သဘောမတူပါဘူး။ ခိုးတာကို သဘောမတူပါဘူး။ ညာပြောတာကို သဘောမတူကြပါဘူး။ လိုက်နိုင်တာမလိုက်နိုင်တာအသာထား၊ အားလုံးက ပညတ်တော်တွေကိုထောက်ခံကြပါတယ်။ ပြဿနာက အပြစ်ဝင်လာလို့ဖြစ်တယ်။ လူသားအားလုံးက မလိုက်နာချင်တော့ပေမဲ့ ပညတ်တော်တွေကို ဘုရားသခင်က ဝိညာဉ်ထဲမှရေးပေးထားတော့ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတာကို အဲဒီကနေ တည်ဆောက်ကြပါတယ်၊ အပြစ်ကိုရောမွှေပြီး တော့တည်ဆောက်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပညတ်တော် နံပတ်(၅)ကနေ (၁၀)အထိတော့ လူမျိုးတိုင်း၊ နိုင်ငံတိုင်း၊ ဘာသာတိုင်းမှာ အတူတူလောက်နီးနီး ရှိကြတယ်။ အမြဲတမ်း ကွဲပြားတာက ပညတ်တော် နံပတ်(၁)ကနေ(၄)အထိဘဲဖြစ်တယ်။ ဒါတောင် ကိုယ်ကိုးကွယ်တဲ့ဘုရားလို့ပြောလိုက်ရင်တော့ အားလုံးလောက်နီးပါးအတူတူဘဲဖြစ်သွားပြန်တယ်။ ဥပမာ ပေးရရင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တဦးအတွက် ငါမှတပါးအခြားသော ဘုရားမကိုးကွယ်ရဆိုတာဟာ၊ သူ့ရဲ့ မြတ်စွာဘုရားဟာ အကြီးမြတ်ဆုံးဘဲလို့ ဆိုလိုတာဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါကို ဂရိဘုရားကိုးကွယ်သူအတွက်ဆိုရင် သူကိုးကွယ်တဲ့နတ် ဂရိနတ်ဘုရားကြီးဟာ အကြီးမြတ်ဆုံးဘဲလို့ ဖြစ်သွားပါ တယ်။

လူကို ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းတော့ ဘာသာရေးသတ္တဝါအဖြစ် ဖန်ဆင်းတယ်။ တနည်းပြောရရင် ကိုးကွယ်ချင်သောဆန္ဒနဲ့ဖန်ဆင်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူဟာ အစကထဲက ဘုရားသခင်ရဲ့ပဋိညာဉ်မှာ ဘုရားသခင်နဲ့ပျော်ရွှင်စွာ၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ဥပဒေသနဲ့အညီ နေထိုင်ဖို့ဖြစ်တယ်။ သခင်ယေရှုစီမှာ ဂျူးပညာတတ်တယောက် လာမေးသလိုပေါ့၊ ပညတ်တော်တွေထဲမှာ ဘယ်ဟာက အရေးကြီးဆုံးလည်းတဲ့၊ ဂျူးပညာရှိလေးဆိုလိုတာက ပညတ်တော်(၁၀)ပါးကို အနက်ဖွင့်တဲ့ ဂျူးအနက်ဖွင့်ကျမ်းကြီးထဲက ပညတ်တွေကိုရည်ညွှန်းနေတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့သခင်ယေရှုက အားလုံးကိုခြုံပြီး၊ ပညတ်တော်တွေရဲ့အနှစ်ချုပ်ကို ပြန်ပြောပြပါတယ်၊ "သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်၏နှလုံးသားအားလုံး၊ သင်၏ဝိညာဉ်အားလုံး၊ သင်၏စိတ်အားလုံး၊ သင်၏ခွန်အား အားလုံးနှင့် ချစ်ရမည်။ ၄င်းသည် ပထမနှင့်ကြီးမြတ်သော ပညတ်တော်ဖြစ်သည်၊ ဒုတိယသည်လည်း ၄င်းနှင့်တူသည်၊ သင်သည် သင် ၏အိမ်နီးနားချင်းကို သင့်ကိုယ်ကိုကဲ့သို့ ချစ်ရမည်။ ဤပညတ်တော်နှစ်ပါးအပေါ်တွင် ပညတ်အားလုံးနှင့်ပရောဖက်တို့၏ပြောသမျှ အားလုံးတို့ကို ချိတ်ဆွဲထားရှိသည်"(မဿဲ ၂၂:၃၄-၃၇)။ ဒီမှာဘာတွေ့ရသလဲဆိုတော့၊ ဖန်ဆင်းကထဲက ဘုရားသခင် လူသားထံမှ ထားရှိတဲ့ ပညတ်တော်အနှစ်ချုပ်ကိုဖြစ်တယ်၊ အဲဒါကတော့ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းဖြစ်တယ်။

အပြစ်ဝင်လာတော့၊ လူဟာ ဘုရားသခင့်ကိုမချစ်ချင်တော့ဘဲ၊ အစားထိုးပြီး၊ ဖန်ဆင်းထားတဲ့အရာတွေ၊ နတ်ဒေဝါတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိကိုယ်ကို စတာတွေကို ကိုးကွယ်လာတော့တာဘဲ။ ပညတ်တော်(၁၀)ပါးရဲ့ဘောင်အတွင်းမှာဘဲ သူဆက်နေပါတယ်၊ အဲဒါကတော့ ကိုးကွယ်ချင်သောသတ္တဝါပေါ့၊ တခုမဟုတ်တခုကို မကိုးကွယ်ရရင်မနေနိုင်သောသတ္တဝါပေါ့၊ တနည်းပြောရရင် ဘာသာရေးသတ္တဝါပေါ့။ ကိုးတော့ကိုးကွယ်နေတာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ မမှန်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ပရောဖက်ဟောရှေက လူတွေကို ပဋိညာဉ်ဖေါက်ဖျက်သူများလို့ အစုလိုခေါ်ထားပါတယ်၊ "သူတို့သည် အာဒံကဲ့သို့ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူးကြပြီ။"(ဟောရှေ ၆း၇)။

ဒါ့ကြောင့် သေချာတွေးကြည့်ရင် လူဟာ ဘုရားသာကွဲသွားမယ်၊ အဲဒီဘုရားကို သူကိုးကွယ်တာဟာ အမြဲတမ်း အကြွင်းမဲ့ကိုဖြစ်နေပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းကထဲက လူကို ဘာသာရေးအစိကသတ္တဝါအဖြစ် ဖန်ဆင်းထားလို့ဘဲ။ ဒါ့ကြောင့် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးဟာ ဂျူးတွေကိုပေးထားတာလို့ပြောသူဟာ ဘာမှနားမလည်သူ၊ ဘာကိုမှအလေးအနက်မတွေးသူ၊ အသုံးလုံးကြေအဆင့်သာရှိတဲ့ ပညာရှင်ဘဲဖြစ်ပါမယ်။

ဒီပညတ်တော်များကို အာဒံနဲ့ဧဝကထဲက သိကြပြီးသာပါ။ အပြစ်ကြောင့် ပုန်ကန်တဲ့စိတ်ရောက်လာတော့ သိသိကြီးနဲ့ တခြားဟာတွေကို ဗွတ်အတင်းယုံကြည်ကြလျှက်၊ ဗွတ်အတင်းရောနှောကြလျှက် ပုံစံတွေပျက်လာတာပါ။ ဒါ့ကြောင့် မောရှေ လက်ထက်မှာ ဘုရားသခင်က အသင်းတော်ကို သူကိုယ်တိုင်ရေးသားပြီး မရောနိုင်တော့အောင် ပေးတာဖြစ်တယ်။

စပေးကထဲက တာတွေလိုက်နာ၊ ကောင်းကင်ဘုံရောက်မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းတို့ကို ငါကယ်တင်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေကို လိုက်နာလို့ ပေးတာဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်လို့ သူ့စကားနားထောင်ခြင်းကို အကောင်အထည်ဖေါ်ပုံဖြစ်ပါတယ်။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးဟာ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သူတွေရဲ့ ကိုယ်ကျင်တရားတည်ဆောက်ဖို့ ပေးထားသောအခြေခံများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကိုယ်ကျင့်တရားအဖြစ်တကယ်ဖြစ်လာပုံ

ဘာသာတိုင်းက ခရစ်ယာန်ကိုပြောတတ်တာက၊ ဘာသာရေးအားလုံးက ကောင်းတာလုပ်ဖို့သင်ပေးတာဘဲကွာ၊ အတူတူပါဘဲလို့ဖြစ်တယ်။ အပေါ်ယံကြည့်ရင် ဟုတ်မလိုဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းအနီးကပ်ကြည့်ရင် မဟုတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ပထမအချက်က၊ တခြားဘာသာတွေဟာ ကောင်းတာကိုလုပ်နေတာ၊ တမလွန်ဘဝအနေကောင်းဖို့ လုပ်နေကြတာဖြစ်တယ်။ ခရစ်ယာန်ကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ သခင်ယေရှုက သူ့ကို ကောင်းကင်ဘုံသွားဖို့ ကယ်တင်ပြီးဖြစ်လို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေတာဖြစ်တယ်။ နောက်တချက်ကတော့၊ တခြားဘာသာတွေက ကိုယ့်အားကိုကိုးပြီးသွားနေရတာ၊ သူတို့မှာ လူ့ခွန်အားဘဲရှိတယ်။ ခရစ်ယာန်ကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကို ဘုရားသခင်က ဝိညာဉ်တော်နဲ့ ကောင်းတာကိုလုပ်နိုင်ဖို့ တန်ခိုးပေးပါတယ်။ တခြားဘာသာတွေကတော့ တန်ခိုးစွမ်းအားဆိုရင်၊ မိုးပျံဖို့၊ ဓါးကြွဖို့၊ ရေတွေကို ဆူစေဖို့၊ အံ့သြစရာတွေကို လုပ်ပြနိုင်ဖို့လို့ အစိက ယူဆကြပါတယ်။ ခရစ်ယာန်အတွက်ကတော့ တန်ခိုးဆိုတာ၊ ဘုရားသခင်မကြိုက်တာကို ငြင်းပယ်နိုင်သောအစွမ်းသတ္တိ၊ ဘုရားခင် ကြိုက်တာကို လုပ်နိုင်စွမ်းသတ္တိ

ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ခရစ်ယာန်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားတည်ဆောက်ပုံဟာ၊ စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖြစ်သော သုံးပါးတဆူဘုရားသခင့်ထံ မှ တန်ခိုးတော်ကိုရရှိပြီး၊ ဘုရားသခင့်ဘုန်းတော်ထင်ရှားဖို့ ဘုရားသခင်ကြိုက်တာကို လုပ်ကိုင်အသက်ရှင်ခြင်းဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ တော့ မိမိကိုယ်ကိုသာ ကိုးကွယ်အားထားရာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘုရားသခင်ပေးသောအစွမ်းသတ္တိဖြင့်၊ တန်ခိုးဖြင့်လို့ နေထိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ပြီးတော့ ဘယ်လိုနေရမလဲဆိုတာကိုလဲ၊ ပညတ်တော်(၁၀)ပါးအားဖြင့် အသေအချာသင်ပေးသလို၊ ၆၆ အုပ်သောကျမ်းစာ အားဖြင့် အသေအချာ မမှားရအောင် လမ်းမပျောက်ရအောင် လမ်းညွှန်နေပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား ဟာ ဘဝရဲ့ရှုထောင့်အားလုံးအတွက်ပြည့်စုံပါတယ်။ လူ့ဘဝလူမှုရေးကဏ္ဍအားလုံးအတွက် အတိအကျရှိနေပါတယ်။

လူကိုကြည့်ရင်၊ တဦးချင်းကိုတွေ့ရတယ်၊ ပြီးရင် အိမ်ထောင်ရေးကိုတွေ့ရမယ်၊ ပြီးရင် စီးပွားရေးကိုတွေ့ရမယ်၊ ပြီးရင် နိုင်ငံ ရေးကိုတွေ့ရမယ်၊ ပြီးရင် လူတဦးနဲ့တဦးဆက်ဆံရေးကိုတွေ့ရမယ်၊ နောက် ဘာသာရေးကိုတွေ့ရမယ်၊ ဘာသာရေးမှာနှစ်ပိုင်းရှိမယ်၊ တဦးခြင်းကိုးကွယ်မှု၊ အစုလိုက်ကိုးကွယ်မှု၊ နောက်ပညာရေးပိုင်းကိုတွေ့ရမယ်၊ အဆင့်နိမ့်၊ အဆင့်မြင့် ပညာရေးပုံစံမျိုးစုံရှိမယ်။ ဒါ တွေအားလုံးမှာ ကောင်းမွန်စွာအသက်ရှင်နိုင်ဖို့ ကျမ်းစာက အဖြေပေးပါတယ်။ (ဆရာဆန်ကဲ)